Quia ad celeste primum pertinet ex virtute diffido Nam si iniquitates observaueris dne. Dne quis sustinebit qui de te non disponit confido quia apud dnm mia et copiosa apud eum redemptio Septies grady de spiritalibus letitie exultacio. hanc assidua dei effigiat ps septimus psalmus incipit Dne deus meus in te speraui exime me ab omnibus persequentibus me et libera me ne quando rapiat ut leo aiam meam dum est qui redimat neque est qui saluum faciat Dne deus meus si feci istud si est iniquitas in manibus meis si retribui retribuentibus mihi decidam merito ab inimicis meis inanis et si persequatur inimicus aiam meam et comprehendat et conculcet in terra uitam meam et gloriam meam in puluere deducat Exurge dne in ira tua et exaltare in finibus inimicorum meorum et exurge dne deus meus in precepto quod mandasti et synagoga populorum circumdabit te et propter eam in altum regredere dominus iudicat populos iudica me dne secundum iustitiam meam et secundum innocentiam meam super me consumetur nequitia peccatorum et diriges iustum scrutans corda et renes deus iustus adiutorium meum a deo qui saluos facit rectos corde deus iudex iustus fortis et patiens numquid irascitur per singulos dies nisi conuersi fueritis gladium suum uibrabit arcum suum tetendit et paratum illum in quo et in uasa mortis operatus est sagittas suas ardentibus effecit ecce parturiit iniquitatem concepit dolorem et peperit iniquitatem lacum fodit et effodit eum et incidit in foueam quam fecit conuertetur dolor eius in caput eius et in uertice ipsius iniquitas eius descendet confitebor domino secundum iustitiam eius et psallam nomini domini altissimi Hic psalmus a quibusdam doctoribus alias quam sententias super psalmos primus legitur quia sicut dictum est meditationem de uerbo ad uerbum dei et de lege eius ad primum gradum pertinere et ad primum gradum et per primum ad deum ascendere quod ut ualeat perficere illud in exordio premittit et ex hac scripture auctoritate quod ait gradibus ascendere ostendimus dictus autem psalmus apte dicitur ex uno ostenso de quo agat Ut sicut dicat hugo in libello de arca noe secundum hanc appellatur a diebus pro eo quod non est totum scriptum una affectu extendat sed scripta ex alio affectu trahat et alius sicut ex affectu timoris in affectu amoris uel in spe uel affectu uel exhortandi scripta uidet quanto diuersi modis affectus habet hoc autem ideo quia singulos psalmos magnificat hic non sit hymnus quem ecclesia in primis ad matutinum primum sicut ex septimo apparebit

Domine ihu xpe future iudex scis qui bonos in celeste regnum tuum malos uero in ignem eternum ex missurus deus ergo rex et iudex primo horribile futuri iudicii considero tremo ac tremo ad te clamare compellor et dico Dne ne in furore tuo arguas me neque in ira tua

corripias me sed ne in furore tuo neque in ira tua corripias me miserere mei domine quoniam infirmus sum sana me domine quia conturbata sunt ossa mea et anima mea turbata est valde sed tu domine usquequo

Ut dñe me deu luctaꝝ ꝑmittis ei uerbꝫ ex hoc ꝑ
suasas ale mee m que mala se ꝓperauit et ut nil
tarditꝝ sit. Nil ex difficultate et delicate pena cadit fit
diligentia. nil e custodia sanitatis uel ideo ꝑfectꝫ ni diffi
mationē q̄ impatiam ꝑ offero ordi. Nil hic nodu ta ꝑfec
ans ut audire mereaꝝ Adhuc te loqr te dñe tace assim quae
hec q̄ nō satis ꝑfice auꝫ mea ad te educto si nō hec possu
nisi tu suppleas impsom meū ideo educte dñe et erupe auꝫ
mea hec ē fac me ꝑfice ad te educti Durid emi ē et la
boraso mi ad sereitate et tranquillitate dumne luce aut ꝑ
tenaꝫ expeditate caligine ꝛtorqꝫ Erupe g̃ auꝫ mea
ꝓcul sꝫ ligata et m sua ducasor hostibꝫ multꝫ ipedita
et oppressa tamaꝝ mihi erente ꝓplacitibꝫ hꝫ sti et sp mag
quassa dilatet ratiud desiderio m rpa ducꝫ sit pacte
dic hoc q̄ malis erupiens Salua me fac ꝑter miam tua
na ꝑter iustitia mea q̄ pcul et dimittit iusta debet dampn
nato sed ꝑter tua miaꝝ ꝑ quā ueniꝫ ad te pa ꝓmittit
salutē. te dicente Eductimini ad me et ego educaꝝ ad uos
tu ergo qui auertis erasꝫ et quē mi adueniꝫ mea fiducia an
sio. Comitē ad me qui ad te ueniꝫ sm et si pcul ueniꝫ
fac me ueniꝫ ꝑfectꝫ et sic ducte dic et a umbra tua
et erupe auꝫ mea nō polui a pte uaria sed saluū me fac
cū a futuꝝ morte miseria Cum nō ē in morte q̄ mei
sit tui i ifno aut q̄ confitebit tibi O dñe pissime nō i mea
te hec fiducia michi pia dimitte qui ꝓ morte ul i ifno
nō ē memoria tui aut q̄ ifimo pcul q̄ sꝫ utilis sit ad te
uia q̄ me ē tempꝫ q̄sisti. si cui hec uita tristicie tepꝫ ē
retributionis ut g̃ ab ia ifesto ē cruciamine ꝑ pauꝫ
liberā. laboraui i gemitu meo lauabo ꝑ singulas noctes
lectū meū lacrimis meis stratū meū rigabo O exhaustū do
lud qui has pme erupnas ꝑ tot noctes utiliter sustinuit ut mi
nistro d̃ quā ua hora uix sustinē ualeo aut nō uolo Et si quis
mi uelle adiuuet q̄ tui mistice uolo ꝑficē nō uicio tu g̃ dne
da mi uelle da mi ꝑficē da mi laborare nō polui i gemitu cordis

sed lauat lectu meu lacrimis corporis mi lauat solid exteriq
et suffragat sed ecclie rigat nutrisq ut fletu meq no solum
ad exteriora corporis sed ipsa ad cordis intima penetret ibiq
permaneat Nec solid peto dne lauari a lacrimis viuie lectu
uel stratu meu corporale sed ecclesiale. sed tamen tu scis z ho
p singulas noctes i. p singula pcula q ea ouenia drunt z
quippe alternate dies et noctes noctes pacior cu cane primo lega
legi dei O utinā fugatis noctibq pcul z abiectis tenebris vi
tiosis oriant mi et eluceat clarius dies utinā z lucidi q
Heu heu me miserū qz turbatu e a furore oculu meu Heu et
iterū heu qz oculu mentis mee vix pe ad ortu diei z spualis
lucis consurgo et hoc qz turbatu e a furore mi solid a furore
tuo Domine ta futuro quic timeo tam pnti quic seculo sed a furore
meo ipso quic grauo hoc e a fuga mea et dupliciter a primo pa
rente missus. p qd dicit Du sup m hac miseria vite vita licet no
totaliter et tm ta multiplicit e oculu meu et merito qz i
ueteratu mi est dies meos. s. mi peccata et vita mea q
uē inutilis mihi sit sed me ab amore Domino separat z auferut
mi que tuctanti sed p inuetrata q tuctando me sub subam
et conspectu tu Deus prisse pg labore et gemitu pg ymbres
tenebroso z rimos lacrimaru tu mi tue applaudio auxiliu ut
dicā valeā Discedite a me oes qui operamini iniquitate qm exa
audiuit Dns vocē fletu meu Da mi optatā ab operibus iniq
separari nō solid loco sed aio m qd petam q psalmo ut sit z tua
me arripiat z mea in te explicata inolescat ut sic spus
meu sedeat Cum exaudisti vocē fletu mei Da mi Deus
ut iterū et iterū exultans dicā Exaudiuit Dns deprecatiōe
meā Dns orōe meā suscepit Deprecationē meā p
exponendis peccatis et oratione meā p utilibus adipiscendis si
no solid Deus nō solid Da mi exaudire pro me nō solid pro
mea sed ecclie pro meoru primoru salute nō solid amicoru meoru
sed ecclie p inimicoru conuersione ut cito uē p fidei dicā cu filiis tuis
Dauid Erubescant et turbentur uehemēter oes inimici mei

Erubescat exō meo & actibꝫ suis malis et cōturbent⁹ tho
re mdiēm ad pēnitēdū nō leuitez sed uehemēt⁹ cū gemi
tu sorti ut sic Conuertant⁹ et erubescāt valde velociter nec cō
uersio sua et erubescētia puīc fiat diffidāt⁹ dampnabiliter
qz m puncta uita sic Conuertant⁹ ut erubescāt & pereāt ut ab hac
fiēi solet pēnitētes n rudeāt z sub imensioibꝫ ifirmos cru
bescē faciat Tandē in finali mdicio erubescāt ut erubescēs
dicet hꝫ sūt quos aliqñ habuimꝰ in derisū Nos insensati
uitam illoꝝ estimabamꝰ insaniā Ecce quō computati sūt inter
filios dei et inꝰ sctos sors illoꝝ Quid nobis pfuit superbia
aut quid diuitiarū iactantia qd tulit nobis Trāt gⁱ gūtentur
et erubescēt sed cū hꝫ gūsio et erubescētia ad dampnabilē
ofusionē qz habē noluerūt primꝫ salutarē Et hꝫ sic fiat
valde velociter qz qñ mimꝰ de mdicio speraūerūt et despexēt
pax dⁱ et pietas tua repentinus supeznemet mtrcq

Domine ihesu xpe qui culpa offendēs et pnā pla
cās tu mihi aptre qui mtrcq docēs illumina
cordiū da mē mtellectū da expectato tibi meo z tenebrap
mtellectui meo lumē tuū quo culpabilē offensū ple
ne ac pfecte valeā cognoscē ut & placabilem pnāq pie benigne
velis ignoscē da mihi culpā meā offensaq tua totaliter
agnoscendo dolē ut ea digneris ignoscendo misericordit
dolē da mihi gⁱ ut de illoꝝ sim mihi de quibꝫ & pphām tua dⁱ
Beati quoꝝ remisse sūt iniquitates z quoꝝ tecta sūt pcā
Nec btm si a te dne remisse sint iniquitates mee uta ut mihi donēs
indulgentiā eq gratiā tua cui debeō confitēdo eq culpa mea
ut mihi donēs meritū gratie cui iuste reddet⁹ potes debitū pe
nā O utrūm nec btm si tecta sint pcā mea quo mō tecta no
uta tecta tamē in me sunt et uidēt nō uta tamē i me ab
scondita remanēāt sed uta deleta ut tu deq ea nō videas
item eternaliter nec punias te cui pcā uide qd & aliud q
pcā punīa sicut scriptū z Auerte faciem tuā a pcīs meis
tu ergo ea pcā non videas sed ab eis faciem auerte qui no

aduersarib · dem qui no punib tu ea no agnoscas qbꝫ
ignoscis tu ea tegis ꝑ grauiꝰ que no iputas ad pena ꝑdo
rē subdit² audeatq; uir cui no iputant dns peccm si cui no
iputant rectē ei nō imputat sed ignoscit q̄ peccm suū agn
noscat et agnitū no defendit sed q̄fitendo corripit ut meritū
suū sibi sed grā dei attribuat de quo dic⁹ nr̄ e m̄ssus cui dolꝫ
sed nec in dē cui q̄ se accusat cōfitet ꝑdat z torqꝫ detect
qꝫ erat facta² Dolꝫ em̄ e si quis peccā suū sponte fatet qui
vero se accusat dolos tacet Talis erat publicanꝰ ille hu
milis qui dicebat ꝓpitius esto deꝰ michi peccatori Non fact²
Cum tacui inueterauerūt ossa mea dū clamarē tota die Qa
tacui qꝫ no erat tacendū sꝛz confessione peccā q̄ncta
uerū ossa mea ⁊ defecit mtz⁹ cor extendo mea dum
clamarē tota die dicēdo qꝫ no erat dicendū ſ. tacta ria
meritoꝫ Contra uō si clamassem peccā z tacuissem
merita ⁊ abusta et firma fierēt vtꝫ mea Tacui q̄ z cla
mau · tacui peccā et clamaui merita tacui ut ꝓficerem
clamau unde deficiē · tacui de peccīs q̄fessione clamaui
de meritis ꝓfectione Qa michi medico ostendebā vul
nerata tegebam et deo no fit sanata sed inuocata ſ⁹ z
m peccā meoꝝ ueritate pmasi · qz ꝑ culpe mee confes
sione grā tue nouitate no q̄siui Et ideo qm dic ac
nocte grauata e sup me manꝰ tua conuersꝰ sū in eruptna
mea dū q̄figit² spina O dne o pie medice q̄ ut per
tusso sanas qz manꝰ tua undicta tua assidue die ac
nocte grauata e sup me ad humiliandū me sub tua potē
tiā merita mutante deo tuꝰ conuersꝰ sū in eruptna
mea in misēa mea spes ē contendo ad me ipm cognoui
me miser ⁊ suggerunatu ad supna resurgente deo ꝑfecte
ergo de culpa sua q̄ncta peccā humiliatꝫ ayt Delictu
meū cognitū tibi feci et m̄ustricā meā no abscondi Me
ruito quidem delictu meū qz faciendo omisi qz no faciendo
admisi tibi q̄fitendo aperui et detexi aperui ut opēr⁹ de
texi ut tegeres Vñ sequit² Dixi confitebor aduersū me

dñō q̄fig² spa ⁊ dñō sit ad vi
q̄fixa spm ꝑ
ad tibi na

et in ustricia mea dno z tu remisisti impietate pctis
mei Magna vtilitas confessionis pcti multa quoq
benignitas misericordie qz ad te polui confitendi qposui
remittet pctm Nondum dixi confitebor z qposui
confitebor tibi in ustricia mea adversus me inpiu z no alius accusa
tem Et statim tu z no alius remisisti impietate pcti mei
Et hoc qz preter hoc meum z qui aut a pctis recessero hoc tm
z absit ergo a me qpctm i meum inponte tibi et dicam
Hoc deq volunt hi fatui hoc stellarii qstellatos in fine No
e hoc confitebor in ustricia mea dno adversus me sed adversus
te et te solum bonis et malicia accusat Dicat ergo pcor
Die mee sperate mea qz peccatum tibi Et no putet remis
sionis pcti partem dei dum sed tamen magnum donum
pcti qposterius statum subintrat Deus hac orabit ad
te ois sanctus in tpe opportuno dies cum sanctis hoc i pcti remis
sione confitetur pro hac remissione orabit ad te qz diu sct
eget auxilio gre z gratuite remissionis tue Verumtamen qui
orabit in tempore opportuno hoc e in tpe gre hui vite
mobilis in qua e opportunum tempus remissionis qz post
eam erit tempus retributionis vel in tpe opportuno hoc
e in tpe gre i ipm reuelate De quo apte apostolus cum
venit plenitudo temporis misit deus filium suum factum sub lege
vt eos qui sub lege erant redimeret Verumtamen licet in tpe
opportune diluuio sancti orent veruntamen diluuio aque multe ad
eos non approximabunt Non enim diluuium sanctos cum in obstinata
destructionis absorbent in diluuio aqua i multe hoc
e in multitudine effluentium carnaliu delitiaru sicut voluptuosi vel in multiplicitate vanaru doctrinaru philosophi vel
in vanitate diuersaru artiu et sectaru sicut hereticorum vel in
vanitate fataliu dispositionum sicut sui genitores astrologi
qui omia fatali necessitati a deo rerum conditore attribuunt vel in
nuditate terrenaliu obseruantiaru sicut iudei a sua
antiquis obseruantiis carnaliter intellectis salutem attribuunt
Hij mihi locum quesiuit in lignum i fluuio diluuium aque

multos ad eū nō appropiabunt Nam hūi aque dulcis sitiē
et amare et a fonte vere et dulcis aque hoc qui fonte
vnq̄ pūe veritatis venisse Quid g̃ sitiq̄ sum dne que ut
effugiā ab hoc tam pēculoso diluuio aquaq̄ multarū
et appropiē ad te Certe scio te docente q̄ppe tu dne dilig
tuos cantibq̄ cū in veritate pdes tuos tabo te nō solū i voce
corpis sed in veritate cordis hoc ē in vera deuocōe cor
dis p humiliantes et michi de p̄ssimis et nil pote
tie sue supbie tribuēti Et dicā tu es refugiū meū a tribu
lacōe que circūdedit me tu solus es et nō aliq̄s nō refugiū
a tribulacōe hui seculi que vndiq̄ circūdedit me tu ergo
exultatio mea erue me a circūdantibq̄ ostende mihi qua eligiar
a diluuio aquaq̄ multarū et a pēculo circūdantiū me
malorū iam vides dne q̄ nō desidio speratores ita q̄ i te spes
et in te ac spe gradior a te cōsolatq̄ audio te dicētē intel
lectū tibi dabo et instruā te i via hac qua gradieris me ab
ductū a via dei et ne quis nocēat tibi firmabo sup te oculos
meos vt in via dirigā oculos tuos Nec g̃ datis nō
intellectū ipse q̄ instruxisti et in te firmato cōuertā me hu
milis ad supbos et abstinatos et crudutos ad stolidos et
ignaros et dicam Nolite fieri sicut equus et mulus i quibq̄
nō ē intellectus p̄ equum significat supbi erecta cervice pcul sua
defendentes p̄ mulū stolidi quibz pondus onera sine dis
cretōe portantes Hos g̃ si nō corrigunt sed velut fieri
filios brutos animalibq̄ quibq̄ nō ē intellectus Tu dne in
clino et freno maxillas eoz q̄ stringe que nō appro
piant ad te Hi enī nō conuertunt et approp̄iant ad
te p̄ prius dignum ē ut corrigant et constringant ad
te p̄ pena Ideo equo freno et mula chamo arcentur id
ē maiori et modi tribulacōe cuncta culpe exigentia
q̄ stringant Hi ideo freno et chamo nō domēti restat
ut domori flagello castigent Ideo sequit Multa

flagella petrus et m pñti vita et in futurâ ꝓperate aut
in dño mia erubescabit Nec i melio in tua diuina mia spera
re et no in sua humana industria confidente erubescabit ꝺ e ꝺiäꝯ
gallabit di mia ne m aliqua pte sibi nocear diaboli malia
a magna ergo dñe magna ⁊ letitia magna exultatio mäꝯ
gloriâ speratibꝰ in te Deo dꝫ eis letam i dño et exultate
iusti et gloriamini oēs recti corde Cum sint mslī et recti corde
hȳ sint qm no ꝫ in se sed in dño sperant Nec sue sed diuine
voluntati se ꝯformat sicut xps dominꝰ dicebat Non sicut ego
volo sed sicut tu vis diligens in capite quod futurꝰ ee debeat
in membris hȳ ergo no in se sed in dño letant² et exultat
et gloriant² letant² siquidꝫ tanta suauitate gaudentes exul
tant tanta tam grauia sc̃ueteꝫ gloriat² futurâ caritati
extra se in deū tñ scīno O vtinā dñe vtinā sic det² michi
no in me sed in te letari exultare et gloriari vt sic humili
capiti me conformians veraciter efficiar membrum xpisti

O Mine ihū xp̃e cui nichil sanctū spe venie supplicat²
cōfiteor pluā duabꝰ pōibꝰ ꝑsalmis de timore et dolore
culpe vbi loquendo peccarim et mic aliqua de spe venie
tibi supplicando ꝓposuerim semp tu ad ꝑfa i labor et pene
timore z culpe dolore ꝑteritꝰ iterū et ꝯcepte cōfitebor
Dñe ne in furore tuo arguas me neq in ira tua corripias
me Ergo siquidem de pena penitens pia cōdig et mde gra
uiter afflictꝰ ego i malis positꝰ pena timeo et indulgē
tiam tuam medio fructor sed creatꝰ gratis amplector tam
nudꝰ meis demeritis meum pectus aperio vt putans si ꝑ cas
liberer a pena infernum eternum Deo qꝫ supplex oro ut in
dñe arguas et corripias no in furore vel ira tua sed in pie
tate et mia vta ut pena mea sit no abyssꝰ ad eternam
damnationem sed a mia ad pia correctionem confitear tibi dñe
mala qua pacior in hac vita ne in futura infligas plura
Cum sagitte tue infixe sint mi sagitte tue sint vindicte
tue. s. dolores corporis et ale qꝫ sicut sagitte intendut²

et dñi nr̄i ihū xp̄i vindicte tue nutrisse sue ut ī adam
ꝑter cui obediam et mḡ nobis misse sue ꝑter originalem
culpam et pn̄a multiplicē ꝑte cum tota hꝰ misie fuit origo
non ꝓuoge Sed ve mi qz sagitte tue nō ad medium transierūt
nec ad vmbi vulnꝰ misse fuit sed duxit et usq; ad finē seculi
manet et multis modis in corpore et aīa vulnerauit et sic
in sagittis tuis Confirmasti sup me manū tuā id ē vindicta
tua qua pro[pter] dolor cuius confirmasti sup me et possum dicē
Non ē sanitas in carne mea a facie ire tue ꝓpter cui mō
le corpꝰ q tot misiis subditū quod cum cet in sanū dr̄ Non
vero sanū sit sic q plenit̄ ledit̄ et sepius grauit̄ infirmat̄
Et hec ē aute multiplex miseria carnis mee a facie ire tue
id ē ab instantia vindicte ꝙ adam dignalem incurrit Nō
pluia non ē pax ossibꝰ meis hoc ē nr̄is bꝰ vibꝰ meis q
ē gtinua pugna ab infirmitate et rebellione carnis z hoc
a facie peccti mei qz nō hꝰ misie tā nō solū ē originalis
culpa sed sit tā sunt actualia pn̄a mea Vn meito seqr̄
Quoniam iniquitates mee supergresse sunt caput meū et sicut onus
grave grauate sunt sup me Quia ē iniquitates mee caput ac
mee x vtiq; racione supergresse sut et eleuauerut caput meū su
pbie contra te deū meū ꝙ tu dñe grauare anoē penaꝝ
sed hoc dno nō tibi sed michi ipsi dico qz putruerūt et corrup
te sut cicatrices mee a facie insipientie mee ꝙ iniquitates
grauate sut sup me qz cicatrices meoꝝ i plage putreꝝ meoꝝ
sed p̄ q baptismū sanate putruerūt cū iam pcō consensi
et corrupte sut dū tum pcm mi actū ꝓduxi et hoc totū
a facie insipientie mee qz fidei grauī baptismalem ꝓdi
ne cui verbo sapienter vsus fui Et ideo misera fine sum
no vna solū sed multiplici miseria afflicta Et circumdatus
sū a deo durecta ad terrena ut me erigē nō valeo ad
supna Et nisi tu dñe me erexeris in hac miseria et cumu

tatē mansionib⁹ sed et hoc usq; ad finē vite usq; ad mortē et tota
die cōstitutus imꝫ dicebam hoc est tota vita mea cū hac miseria hypocri
sim gradiēdo dubitabā nō faciendo sabbatū i. mētis requiē quid optabā
nisi vnū quod habeo mei impleti sūt illusiōnib⁹ et nō est sanitas in carne mea
heu me miserū nō dimitto sed cōtrarium quod nō habeo sanitas in carne
nō solū temptatiōe sed ab infirmitatibus et rebellionibus earnis ꝫ caro
habet mei i. cōtrarietas et sensibilitas ut possit illusiōnibus diabolicis nec sola
pena earnis nisi infirmitate ꝫ diabolicā sanguinē sed pluā nō solū habet mei
earnis mee ꝫ est vicē aīe mee deplent illusiōnibus illusiōnē et aīe
deficiē sūt q̄ aliquā ex propria sēnū. et vita nō est in toto hoc vñ plena sit
letitia. plenū cordis sabbatū. plena requiē. donec aīa illusiōnib⁹ cū
at⁹. et corpus sancte dimittat⁹ in dua⁹ propter⁹ cladibat apostolus
infelix ego q̄s me liberabit de corpore mortis huius et ideo nō dimit
to afflictus sed corpore sit. et aīa nō sanis vexatus miserijs et in hudi
atus sed nūs q̄ re et p̄ sinibus erit mihi et pena rugitus a gēdtu cor
dis mei gēdtus cordis et rugitus ore sicē solet ego ideo nō habet ꝫ
gēdtu rugiebā sed magno desiderio aīe q̄solationē grebā nō dubo
rib⁹ ꝫ gēdtu cordis proximi est enī gēdtus cordis et gēdtus car
nis dū gēdtus q̄ de exteriorib⁹ ē cōmib⁹ ē. q̄ ideo q̄ sabbato i. quod
li requē quia ideo nō optinet cordis est et q̄ huic gē mihi nō ho no
uit ꝫ deus q̄s dñe aīe de desiderio meo gēdtus meus a te nō ē ab
scōditus ꝫ medio laudantiū q̄ pius ē et nō pro terrenis ꝫ pro ce
lestibus sit gō dñe desiderium meum ante te. i. gratia z accepta bile
mihi et exaudi desiderium meum ad gēdtu meo Mentalē de et exau
di ato exua cor meum ad tēbandē et pauore et trore p̄cussum et
horridō q̄ derelict me virtus mea ꝫ virtus ia quid habui aut p̄mū ꝫ
aut hoc maxime michi terreret ꝫ hoc deliqt exua tua de
liquit me lux oculoz meoz et ipsa nō ē mecū exua tu deus
meus q̄s lumē meum q̄s illuiat oēs hoc videntes dñi tuū q̄s
tuū q̄s simile lux oculoz meoz nō ēs mecū p̄ gratiā tuā ꝫ habitēg
tibi dñe cōfessus sū mala q̄ mihi patior nisi aut plagā ea q̄bus ḡtor
cruciar tua adiuua me et p̄ter me ad ū sū me ag̃ q̄ ducit z stetit ihs
sū et debuit in hūanū solatiū sūt mi d cumulū passionū et q
uia me erat tanq̄ adi et p̄ter a longe stetit tanq̄ hostis et adu sarius et
amicis necessitate a me et p̄ximo p̄dixi hūanū ad
tuū q̄ p̄dixi dñe ad gratiā Sed nō solū christ a p̄scutione hoīm sed
a tēptatione demonū Nā vñ sanctus q̄ q̄rebat aliq; mecū venias

cmd q̄ aiaz q̄rit ad ctm̄ dap̄nap̄ vñ m̄ statuit p ctm̄ malignā
tēptatiōz ⁊ nō solū p̄sēpōb; sz̄ p mīstrōb suōb dēsibus dic̄ ⁊ q̄
mīstrebat mala m̄ lōnū suū vaūtatēb ⁊ dolōb tota die meditaliōz
hūj q̄ adā ⁊ propō ⁊ debuchat dq̄rebat m̄ mala meditādo q̄ me
dolosa ⁊ vana logēdo i. falsa ⁊ dēceptiōa alba ⁊ talēb aūt medo sī
⁊ dolosī mīstciū ap̄hēt dyali q̄ pz̄ ⁊ medarij ⁊tra ḡo q̄bq̄ mal
cruthoz ⁊ tm̄ q̄z hūb mauā merussē patroz ideo dur iab ⁊ ob probria
sine m̄ mutatione patroz ⁊ thoz ⁊ q̄d sq̄t ⁊ḡo aūt talē sm̄dub mon
audiebā ⁊ sicut mutj nō apiebāt ob id q̄ mihīl ad ogpbria rñdebāt
⁊ factus sū sicut hō nō audiēs ⁊ nō hūs d oze suo redargutiōeb
q̄ arguebāt me nō redargiebā sz̄ rēdargutiōeb patiēt̄ sustinebā ēz
q̄re hoc odiū tm̄ patiēt̄ sustinui ⁊tra dīz dñe spēm meū ⁊ō propt̄ te pa
tiēt̄ sustinui mala q̄m nō dīc sēd m te spēui bona ⁊ tēt̄ p̄ana
pone spēm meū ad vlp̄e ⁊ō tu q̄audiēs me dñe deus meus dēzo
lubēlit̄ vōmd ⁊ q̄dt̄ glozid ⁊ grāz ⁊ magnic patiēt̄ ētus cū
dā ad uēnd p̄dōz ⁊ p uēnd gzād meōz ⁊ p gzāz glozia p̄ze mōz
⁊ salutāris medicina p q̄d vētud mutāt ⁊ tēntia ⁊ adūsa ādhūc
aūt dē iō q̄audiēs me nō m te dēspādo dīffidēt sz̄ m te spēui do tō
fidēnt ⁊ tua dyci nequa sūpgaudēt m̄ dīnūa mea q̄z nō ex sūpba
p̄sūptiōne sz̄ ex pia fide deuotōe dixi q tu deus meus q̄audiēs me
⁊ hoc dyci ne dīnūa mei ⁊ frēoz eōz mei sūpgaudēt m̄ si vidēt me
dīz spēnte nō te p̄fice sēd dēficē mēto cmd caūcat ūsū ne de lapsu
cōp̄ q̄ulēt dīnūa ⁊ō sq̄t ⁊ q̄z ad affectiōeb mox labāz d p̄mdo p
hūdna dēmutate rrīdēdo īmīnūi ūmp̄ij ⁊ sūp me magn̄ lōnū sūp
rrīdēdo m̄ ⁊ sūp me magn̄ stadula ob p̄probria q̄z lōq̄tēb vbi potiq
⁊ si essent p̄ij mox dēbēt tō pati dēmutati ād q̄z ep̄ūsd o hūdne
mīsēre hūdnitus mīsēri ēz ād hoc ⁊ dñe q̄audiēs me ⁊tra ō
m flagello patus sū ētēb ⁊tra p̄ stilud q̄ animab ⁊ si tm̄ q̄dz nō sua
uter tm̄ sēmp salubriū flagellab ⁊ō tua flagella patq̄ sūd pa
tiēt̄ sustine ād q̄ ca m̄ murmādo sz̄ me rpūd admūdo ⁊tua dolōz
meūb m tēspectu meo ⁊ dolōz d p̄cō meo ⁊ tēt̄ tēspectū meo dum
p̄cūd meū dolēo dū p̄cūd meū d q̄ me rpūd ⁊ tēspicio ⁊ hoc ⁊ q̄d
sq̄t ⁊tra dīz̄ meū annūciabo ip̄q̄ oīa tra oīa me admūdo ⁊ tō
fitabo pro p̄cō meo rpūd me cogitatiōe sollicita oīa rigēdo ⁊ a te tua
q̄ remissiōe soluta ⁊tra medicāle hūdnit̄ postulabo ēz ād medi
cīnā tuā pēto ō pie medice ⁊tre q̄d ad ⁊tra meū p te fieī permū
tit ⁊tra ⁊tra quid sq̄t q̄ mihi aūt mei vīuūt ⁊ cōfirmati sūt sūp

me et multiplicati sunt q' odecp me dns & salutalis ꝑ nō sufficiens
medicina p tuā nātiꝫ p missionē ad mēa sit probatione sit nātiꝫ
medicinalis et salubris q' ꝑ mīa mei propꝫ oriunt d ḡo mūdū vbi
adūsitate laboro et grē mēb rugio et q' grauis est ꝯfirmata sup
sup me d ꝑ scā tuā et q' grauissimū est q' odecp me dns mala
reddētes p bonis nō pauci ꝑ multiplicati sunt ꝛ cotidie plures sunt
me q' subdi et retribuebat mala pro bonis detrahebat mi quia
q' bar bonitē ppter unū q' sequar dilectē d q' mala hec cum mitol
labilia ñ te mundē pro ꝙ nec delinq̄s me dne deus
meus ꝑ ut q' misisti q' mūdū te spūm sanctū libera me q' redadu ad te gau
di me et mecū sīm d tribulatōē. adpe me et glorifica me et si fortē
ad te pueniēs me vidēs alq̄ dubitare tū ne discessēris a me ꝑ potius
q' uti de d ad utorū meū dne deus salutis mee ꝺdumia me q' hostes
impugnā q' sūm te q' ab deo salutis mee nō ꝑt ce d me salutāris victo
ria

Dne ihū xe qui pie misereri ꝑt et pcē ego miser ad te mi
serēdo accedo et prēdy cibū cena discipulis tue pietatis mise
rans absolui desidero ego multoꝫ dignanter munditia maculatoꝫ
ad te fontē mūditie q' fugio et mēa d mūditiā p tuā miserā
dā emundari supplico d ne ꝺluctē mei deus sm magnā miserā
dia tuā pcto dne magnā miaꝫ tuā q' sē tuo magnā miserā
mēa pcto dne magnē anēdinaꝫ tuā q' magnā mēa placēa pcto
mihi nē misā nobis tue q' mihi nē dignatis mee pōsce et secūdm mihi nē
misā nomē tuaꝫ ab ortu solis adusq; occasū q' supest mihi nē qualibet
pena q' delē dignatē mēa et mundū p me emendari d me q' mūdū vestigiū
et horē q' sce simplius lauā me ab iniquitate mea et a pcō meo mūdā
me pcto dne nō solū pcm delē ꝑ amplius lauā et lauādo pue
mundā et nō solū culpā opis ꝑ ac vocē uoluntatis abstinētias et hor
pcto nō propꝫ dignā iustitia q' sīd me ꝑ propꝫ magnā miaꝫ tuā q'
e sēt d te et multā misā nocēs q' e dic ¶ in te cōmūsi et malū
d assūdet dic multiplicatū d effectu ¶ ut ego miserēdus ignoscas nō
iustitie mee mihi d allego ꝑ malitie me pcm agnosco horē q' sē
cūm ego dignitatē mēa agnosco nō ego pcō ut propꝫ miaꝫ tuā de
scab iustitia tua sed tuo iusto te ut pcm meū punias ꝑ ipm punio
ut tu nō punias ipm agnosco ut tu ignoscas et pcm meū dēl

¶ mīa

me & scd qz ptm mad no pono re tro me ptm negligẽ do ꝙ
ptm ꝓ oppono & me ptm cognoscẽdo et amplꝰ do ℣ Dic tibi so
li peccaui et malũ coram te feci ℟ Ego & tibi soli peccaui nõc ptm
ui no solid ꝙ etiã proposito ℣ Nonc ptm fci no solid & te dcm mad ꝙ
etiã & propl mud mad sicut & Dauid & hoc dicebat no solidm te ꝙ
d barsabee p adulteriũ & d vriam p hoc dicit ꝓtaliter ℟ Ego hoc
ideo dic & qz tu solus es & dab legis & fcm ptm p rõ ꝓuaricationẽ pecũ
or iustificabis & ꝓ modbg tuis hoc est a deo iustus et ucax es & dicibus
tuis & ꝓpris ut iustificẽris & ut iustus et ũcax effiaris es ℣ et vincas
cm iudicaris & sepẽs es & dum tua & te qo superbia iudicat & tua p cep
ta ñmundo et te & ab & ssi ingressu et dum tua actus & do ℟ Non sic ego
sed ad te solũ tanꝝ ad iudicẽ cõfugio & no habes & te qñ iudicet
℣ No habes qñ rõphẽ dat & ꝙ solus es qui nõ & iudicas ut & dñs ut & tus
cõpatꝛ nullꝰ iustus à vobis nec pute Dicite ꝓphetia sub hoc me
do qo tu qo solus deus ucax ℟ Tu qo dne & qm tua ucritate diuersi & qñ
hoza prodigiorum ei dispatio cum nõ recordabor ℣ Tu ũcax et
deplc & ꝙ promisisti ut iustificẽris & ꝓ modbg tuis ut cõ iudices tos a qbꝰ
tanꝝ & miscrdiis iudicatus ℟ Tu qo miserere tu miserabis do dispatꝛ me
ad & dcm tu cõ & dcendo laua et munda qm de prauis meis ucax pos
tulas augẽdo dicẽs ℣ et cm & dispatis & ꝙ ꝓphetis sm et & prauis cõ
cepisse me mr mea ℟ O magn miscrdia & sit mecũ ora & ab originc
mea ideo meritoꝝ dispensatꝛ pcto ut ait & et sancti magnia miscrdia
mea & tua magnia miscrdiarũ ne hoc ita dixerim ut iniquitas mea
tas deleãs & ꝙ & qz & odbg filiꝰ dispatis ab adam no hoc opus esse
propꝛ bonũ prolis excusatio & cõmuge no hz culpa ꝙ & oligo prauꝰ in
prolc sed filiꝰ debitũ ponit & ꝙ aut de no solũ actuale culpa me
a ꝙ & originale a primo & Durius tibi iudicium cõfitere ℣ Tua enim
ucritate dilexisti no cm mihi & ꝓfudo culpe mee dispatis ꝙ me actu
ꝓdo factoꝛ ucritatis quia tu & ucritatis es & dilectus ℟ Ideo uelo & pudicis
bus prauꝝ dictis & operibus tuis incerta et occulta sapie tue manifestasti mihi
℣ Michi mihi manifestasti ueritatis cognitionẽ & secreta et incerta et nota & dne sapie ꝙ
incerta mi & et occulta huius nec ꝙ pie nec manifestasti ℟ Quo diuisti
cm hoc & sub & dñs & dñtudie sicut dicebat mihi mihi & & ꝙ sicut ꝙ si
uita & et ignorat deus ℣ Ego qo noui sicut et hoc & et no hoc noui
& huius sapiẽs ꝙ hoc & studialis reuelasti mihi & ꝓ & dñs & ꝓmad
te ducẽs & prophetã ℟ Quando & hora & dcm mihi & dispatis cui
no & ne cordabor ℣ In hac qo & promissione tua seruus tua et tuus & dic au

deo dicentes mihi domine yssopo et mundabor Tibi dicit te dominus quoniam yssopus est herba quae quidem terrae sed magis frutex herba humilis sed medicinalis aliquando radix petit habere duos aliquando pulmonem propter duo mysteria quae pertinent humilitatem designant. Quoniam saepe pueri de respectu hominis sed magis et ad respectum dei et deus illi petit adhaerere duae apostolus petrus autem altari christus deus altari vero cui affixa est a deo medicinalis effici ut per ea pulmones dilatentur. Simplicitas principio et omnibus quae ex ea oriuntur culpa dimittatur et propter hoc dicit. Asperges me hyssopo et mundabor ab iniquitate. Lavabis me et humiliter precor et supra nivem dealbabor. Per salutarem gratiam et quia praecedit dealbatio fit sicut scriptum est. Si fuerint peccata vestra ut coccinum quasi nive dealbabuntur. In hoc quidem certo sapit nec per me dicto et occulto quidem ad manifestationem. Auditui meo dabis gaudium et laetitiam et meritorum audio promissionem tuam de remissione peccatorum. Auditui cordis mei dabis gaudium et laetitiam de resurrectione mortuorum. Et exultabunt ossa humiliata horum interiores vires mei quae per culpam maculatae per tribulationem sunt. Nunc per peccatum hyssopo humidatur lavatur dealbatur meritorum exultabunt. Sed licet dedit gaudium laetitiam et exultationem propter spem venie non tamen dedit quidem salutaribus sententia. et primis adversitatis gustum horum penae et dolorem culpae. Deus quidem ad terram ne respicias non respabo. Auferte faciem tuam a peccatis meis quae peccata mea non pono retro me sed opponor dei me nec ea negligendo aut dissimulando habeo retro dorsum si ad faciem mea peccata non a me sed a peccatis autem faciem tuam ipsi non ea agnoscendo si eis ignoscendo et tua non solum hoc vel illud primum sed generaliter oculis adversitatibus meis de te. Tribus delens cor mundum crea in me deus et spiritum mundum innova visceribus meis non peto ut ego homo cor mundum faciam a me si ut tu deus. Cor mundum recreabit me quia non est hoc opus hominis sed aut factoris dei. et quia primum mortis sui et per primum a retributione declinavit. Deo spiritum rectum innova visceribus meis. Et abstractionis spiritum meum firmando ad primum qui a te recedendo et ad inferna cadendo fieri obliquum. Ne cordibus mundum a spiritu retributionem peto ut sicut solum meritis sed etiam carne et hoc est visceribus meis si dilectibus vel recubitu quidem est oculis voluptatis. Sed ad hunc locum dicit. Sed tribus cum est in lucibus et in simplicitate verbi quae vel si ego aliquando corporis si remedium peto ne abiicias me a facie tua et spiritum meum sanctum tuum auferas sed a facie tua ne projicias me a spiritu sancto tuo auferre per remissionem si pridem a facie tua projicias per hypocrisim

Remissione postulo sed reprobationē nō pretio propter̄ supplex oro
Spūs sc̄i tui ne auferas a me Quid enī quod adhuc spūs sanctus hoc est
sub sacramēto hīc ostēdo qz panis ostendo petro Nam nō panis ostensio nō est
in hac re sed potius sacramēti dominici Nō go a me auferas spūm hunc sed p eum
redde mihi letitiā salutaris tui Redde letitiā quā petendo offert letitia m
q̄ salutaris tui si salutaris gr̄e spūs sed qm quia nō solū a culpe remissio
sed gloriē retributio hinc go nō solum nō ueteres hanc nō auferre sed reddere et
firmare Et spū principali confirma me Q hoc aut ep ypōlita t spūm nominat
sq spūm rectū spūm sanctū et spūm principale Dicit qđa qm deo tres nōre
uolunt Et spūm rectū illud dicunt spūm sanctū suo more intelligunt hoc uidz et
qđ aliud ad fidei et morū edificationē diuine scripture pertinet
uidz ecclesiā nō intendere p hāc tria sub nationē trinitatis sed sub gratiā
intelligē possumus Ut p spūm principalē gratiā q̄m septē virtutibus
tribus theologicis et quatuor cardinalibus offert q̄bus aīa deo gratis adoptiua
addit nr̄e p spūm sanctū gratiā q̄m cunctis xp̄i domus tribus q̄bus aīa unita
ad operandū facilius et expeditius Q spūm principalē gratiā q̄m ecclesiasticis
bus donis q̄bus decenter et quodammodo confirmat ad operandū p xp̄m
ignis inflammata quali gr̄ā reficiat saciet confirmet merito desidero
Et si hec sub tui beneficia retrahō tibi ingratus nō ero Sed docebo
iniquos uias tuas et impii ad te conuertent Et sic dicit ad te conuertent p me salu
bris edoctī p misericordiā tuā q̄m nec mihi et de ueritate
tua de iustitia tua q̄ peccatum meum p primum primum Sed ut sic diiquos
docet et quātē diuinos malos libera me de sanguinibus et pīs tuis tarnis
z sanguis et q̄ de corruptione procedit libera me inquit deus
q̄ es deus salutis mee et longe est a nr̄a mundi et sanguis corruptione
qz caro z sanguis regnum dei non possidebunt et pīs q̄ ab eis procedit
aliquid nō ab his penis me liberauerit nō prodest impendendo dicet
Iustus tu enarrabis iustitias meas si si liberatus fuero ero ab
hoc gaudio Et exultabit lingua mea et exultabo nam rabit iustitia
tua Et domine labia mea aperies plus p pīs clausa et os meum nō
solum uerbis et operibus annūciabit laudem tuam videlicet qz me creasti
qz me creasti et gessisti p babtismum regenerasti qz me regenerasti et de pec
catis eius lapsis nō reliquisti si p penitentiā ad te reuocasti et reuocatum
mundasti pro quibus beneficiis nō reddere sacrificia petebat si holocaustis
delectaris Quod si uoluisses sacrificium dedissem sicut fiebat de ueteri lege sed
de nouā legē gratie unus holocaustis nō delectabis quia illa erat

solid ut umbra et figure legis ¶ Deo ut cessaue nt adducere ueritate
qđ m spū prophete dauid p̄ uidet qui hoc dicebat Sed gr̄ p̄ offe
rendū ēe nō sacrificiū peccatoꝝ sed peccatoꝝ sc̄z spūs cōtribulatus
cōtriti et humiliati cordis Tunc sacrificiū deo grūe cōtribulatus cor cōtri
ti et humiliati deus nō despiciēs Cor cōfractū pēitēdo nō obstinatū
peccādo et humiliatū cōfitēdo nō elatū gloriādo Tunc ab̄ cordis se
creta cōspicās nudāq̄ despuēs sz utiaz d tanq̄ d spuali sacrificio delectatus
Sed q̄ hoc acceptabile sacrificiū nō m moysi synagoga sed m ꝑ eccl̄
e magis offerēdū ¶ Deo dicta deligēdo ē qđ benigne fac dne d bñ
uolūtate tua syon hic ē affectu bone uolūtatis i. nūc tue oīa dc̄ p affec
tū pie benignitatis id ē misericorditer nūc tho nudāq̄ fac syon. i. mlitā
ti ecclē p syon spualiter intellige ut q̄ tuis bonis lapidibus sc̄z ꝑ
fectis ad ipius edificiū murꝰ ihrlm nō tm nūc sz ecclesie. i. ecclē tūphātis o
zat q̄ cōtēdēs hūdle nō solūm pro suadet pro totius ecclē salute ut
oēs cuius fidelēs simulitꝰ ad ipius edificiū et fiat murꝰ d ipa ihrlm ecclesie
struct̄ p martyr̄ Tūc autē hoc fīēt sicut q̄ nūc d pditi solo sit
sundo cōit Tunc acceptabilis sacrificiū iuste nūc p̄q pditis scelerib̄ tot sūma
hoīe past finalis iudicij cōclusiōe acceptabilis sacrificiū nō ē ꝑ
fecte iustic sc̄z p̄ncē q̄ nūc ē cordis et humiliati cordis sit p̄fecte iustic
d gloria cōfirmate sc̄z sacrificiū laudis q̄ nūc ēt cordi nō q̄d hūge
tis ḡ mētis sit letātis et exultātis Tunc acceptabilis oblationes
z holocausta nō tm̄ les sit spuales i. spūs et aīe sūpt tūc d gloria as
sūpt tūc q̄ erāt holocausta ignis dūc ho z altāris fuoꝝ accēsa
Tunc dponēt sup altāre tuū vitulos Tunc dponēt dgtis scōb uel ipōm
sed et spūs beati assent tibi scīpos sup altāre tuū sit pōm d q̄ tanq̄
pīs sed audio sup edificā ac scōp mētis cui reddā et tuū pōm
do et d cuj passionis bñficio sup dpōm ac sacrificiū p acceptabile sup
hoc altāre tibi imponēt et offēt vitulos nō boues aliquos sub
ungo pēd mugire nītes sit vitulos nouellos sc̄z nouoꝝ po pu
los sub dnica nouē etatis ab ad uetustatis sumitur libēos studi
os libertate gaudē b Tua gr̄a dne ea nr̄a ab hac spuali sēo ad hanc
ecclē militātē mēt tanq̄ in via p̄gēna m ad illā ecclēm ihrlm ad
illā et hanc tūphātē ad quā tanq̄ ad patriā p̄duam cū scīs tuis fa
cias p̄ducere dne nr̄a mīa nros d etatis hūj stirpis p manē dne mise
rere nob̄ audi exaudi pie vide dne vide deo amāe quando gaudē et tua mē
bra accepta t sacrificia et holocausta offrē

Dne ihū pce q̄ ab ucerub rep gloriē r̄ēs q̄ sce ihrlm illig
etatis sūpne sed ea q̄ de te et gloriosa tua d etate dicta sūt
in mīpio ad ād te ad pducere desidēo ihō pḡt multa et pie de ñ

bus ꝑsbis dñi ꝓcib de tribꝰ pene de dolore culpe de spe ueie de adꝛe ſc̄e matꝛis dei
Refert ut aiũ dictꝰ ſp de desiderio gloriose etatis tue ihu xp̄e. i.
pueꝛ celestꝭ nõ end habeq ut ap̄l's ait etatẽ manꝛe ſ aliud sitiꝰ
nõ dq̃q; et ad ad mꝛtẽ dei festinãc debeq ſ. Jam itaq; desiderijs
suspiãc oꝑcellor ad ad festinab suspirãdo clade et clamãdo dicẽb
duc eq audi oratione mea et clador meos ad te uenias Longe
ut m̃ de laq̃ psalꝫ tyrannus dyabola' Itaq; oro pauꝑcẽs nõ ampu
lãc' et ad cospectu dñi effudeat pare sua Eo itaq; pauꝑ et deps
d via pdit̃ muscẽ ut sta duob ꝓd celestꝭ seruicꝭ atq; anhelãs
desiderio anxior et ꝑtrãa ampub oro et ꝑt mea d rospicẽ nõ
gaudijs effidde Ideo eq audi dne oratõẽ mea et clador mea Ad
end ꝑl ad magna anxietate oro Exaud clador et ostab clamor
hei mei q' dolorib meis pro longi atq; est hei q' mih afflictus sũ
via et mih elongatus sũ a pria Et ro nõ auertab faciẽ tuã a me
an q̃q; dic tribulor dluna ad me auꝛe tua Et desiꝑ q̃ndiq; dic
duduco te uelocꝭ eq audi me Clama de corde tc oro et ad te clao
Ideo da m̃ faciẽ tuã da m̃ auꝛe tuã Da faciẽ no auertab ſ pla
cato ꝑ celestẽ tuã da auꝛe no dignãdq; mee ſ ad me dilatꝛa
ꝓmiq; Dabus unde dne et odno libꝛ et dilatatꝰ dabus n̄ m̃ob
stat nubꝫ ꝓtoꝛ q' obstãt oꝛõbq aquoꝛ uid dict' ꝑ ysaiã dꝛ
posuiſti nubẽ ne oꝛo hꝫ tu ge rupe nubẽ effude q' ad lucẽ
uultus tui Et uta no auertab faciẽ tuã nec declines auꝛe tuã a
me uelocꝛõbq ℓ mee clad tribꝰ ſ a pꝛiꝰ z dictatoꝛib meis
Et q' uelocẽ ndtoꝛ clao z duoꝛ tc Ideo uelocꝰ eq audi me q' no
ad tꝛcua q̃ſi tꝛcuꝰ ſ celestia q̃ſi celestꝭ desidꝛo Cui desiderio
ꝓmittit̃ adq; ut celoq; dicẽ Et assid nec dubito tã ꝓd ꝑpe
to tã uelocꝰ eq audi q' defecerũt sicut fumꝰ dies mei q' sicut
fumꝰ a uꝛto cito dissꝑgũt' ira dies mee uelocꝰ defluũt et
uelut umbꝛa fugiunt Et ossa mea sicut cinis arueꝛũt Nos solũ
oculꝰ corꝑis defluũ ſ cinis dies mee q' ariꝺ' ossa mea q'
d ab ossibꝰ pdit̃ mee ioꝛ mea fortitudo sicut cinis arescẽs dicit
sup ℓ sicut d fꝛ ypocꝛa cõ fixe sue fortitudo q' ꝑ ad a rubꝛica
nos pdi et hoc q' q̃ſi sup fꝛa q' dicẽ end cinis' hõ dꝛ
ti met se arsurũ d dicẽ no Et ante go dne ante pauꝑtate mea
pro q' amplioꝛ ante tribulatõẽ mea quã plurꝰ Et ante q̃ plurꝰ

sid me uidebat falsa et prodigiose si quis hoc ex aliena tali pena mul
ducabat et proculdubio mihi ad fletu muscebat Et nichil et p fletu q̄ statim
pnīe q̄bus p uisi sepe irridebat ob quod audebat dm ab seculo
fugere et p uisa uidere Amen aut tali pena maduerabit mihi
aliud q̄ p̄ prodigia eligas peniteo cōsumie potui uideo ad fletu musce pra
ter q̄ conducat ad lachrimis spūalis pnīe ut dixi et potius est dicī pe de
sidelio celestis patre q̄ ad fletu misce Dic pedibus p illius dilatione uo
sme lachrimar effusione ista Deus mi fletus est Certe si fame de
ne dignemur hic et ab ista uidere hic dabit mihi oratione ad q̄ no ego so
lus si ois q̄ natura Christi Dic pagine duas et de massa pdinat
sumq̄ p̄ qd dicat nobis apostolus nā filios ie Ex hijs go ma dubi
tio nib procedit q̄ elevabis allisisti me Tu q̄ me altius elevasti rem
do ad ī gmie tua Quo me ad alia supbie ferasti Tu me fimus
allisisti et mutte cadē m fue actualis culpa q̄ christ ad fimsti tua
gnus et in misericordia quod solius ego et multud aliud aliā timet et pte
solius pte sup oia elevatus alia hic vite et nc q̄ gle p̄cepis e
hijs in dnīe q̄ allisisti nec et sicut dicis mei sicut obiza dicta uerus
et ego sicut fenda rui hijs in q̄ dicis mee sicut obiza obscuet
vita q̄si dubius misericors et dicta mea o Dei mus Et mecto et a te ideo
dic dicta sibis mi sed sui Dicimadis dicis mei Et ego sicut fenda
rui stellarie culpe p̄ q̄ Dei fenda vobis gie Sed et eo allisus et ad
id de te cōfisus p te impio sublevari Quia tu nubes ego q̄ et pabis ar
pabis dicta mea p̄misionis id te cōfugio q̄ et nubes ob immutabilis
immutabilis duratio p manicis Tua ego Tu dne methud primacis
ideo tu et nubes mee pale et uehud idbia misericordie ad tuā et nuatem
clemadio salubis abis Et memoriale tuū d gnationē generationē mea
tua mirabilis tu mi memor ob d tua mua et d od pe p̄mas sua vobis
defunct illa p̄missio tua Id ala tubis sicubis vocabis mee Et ideo
Tu and surgis misebis syon syon and spatiabo dispta p quadam
lutabis and uel devota aud dis q̄ mus dem p spatiabo et dem̄ spe
cialis mihi Adhuc go te gremio ad te surgis cupiebis Tu qui surgis
et q̄si ei clemens ostibis misebis eius te sibi miserorde ad miseor
et sublevatore exhibis misebis dis q̄ te pus miserendo eius et ue
nit te pus De quo dicat apostulus Sid uenia pledendo te pozis
Et uera Erit mihi te pus acceptabile erit mihi dicis salus Et ue
misebis syon Quia placuit seruis tuis lapidibus syo
sidelis mihi tali erit firmi et stabilis in plana side et mihi lodnq
spe solidi et pfectibis dicatur hijs mirabilis placuit seruis tuis

hoc ē sēb cēte tūdphāt q̄ nbi in tua ōtate celesti ihezusalē sūma
cū libertate seruiūt q̄ ia q̄ sumpsit ē thzbm mr mā hoc ē tūphāb
cētā mr mlitādū cēte aplo testē oīa lubēt est q̄ ubi deo seruīc ꝓ
nāc est hīī go sū tui nbi d̄ regno tuo hūdtb et ō lubēt tend ꝓnāb
thc caūb mīsēbūr Et melto mīsēbāt thc i thene mīsēle nullatēs
cēte Hoc solū ei mīsēlordēb sēd cās ut tuj mīsēāntb oīabāt q̄ ita
addē mīsēād aliq̄d passi et ꝓpht sūt Deo quid nō scāt Et hīc
but gētb non tuūdne q̄ p̄ubi nūc nēsciēt non tuūdne
et ōēb regēb thc glozia tuā q̄ vidēbūt maiozē glozie tue ē
q̄ superbie sūe potētiā Et hoc ideo cīuia edificauit dūs syon
videbt q̄ ecclēsiā suā edificādo magnificauit Et ipā q̄ p̄us oīa
gētibq̄ visa fuit d̄ēnichīlo videbt in glozia sua Et q̄ p̄us ab
eis superbis q̄uchīose p̄sēqbā postea ab hūdlibq̄ gloīose honābī
hoc q̄ olī sūmā pdyxēat cēte ꝓphīa cōdic cēte ꝓplēi videt ēē q̄rē
hoc oīa cīuia rīspōdit d̄ oīoq̄ hūdlūd i p̄ fidelūd q̄ in eis fi
de fidelīs orabūt Et hoc sūe cēte fidelīs memīnēt Et ō nō ꝓte
ut p̄ēē cōt q̄ nō sūfficiēt q̄ se orabāt sī gnāliē q̄ salute oīm
fidelūd q̄ utiq̄ ē oro p̄sēt q̄ ideo nō dicāt ut tot tāta q̄ bēfīta
a deo cēte collata ab hoc ēēt sīgto silēāt q̄ sēbāt hoc d
gencālioē altā ut sēptūe gnāduta fīnīt tenādū nō solū ī ālt
q̄ gnālioē moseyzi sēd d gnālioē altā sc̄ d nouā cīuia gēne
ālione Et populus q̄ cīuabī hoc ē xīanq̄ populus ēēt nouā oīe
d̄ po rīgnātus laudabit dīm Et melto laudabit q̄ rīsp̄dit de
q̄rēlo sō suo dūs de celo dīxīt assēpit Deū ad q̄ de eqrēlo
p̄sēpit et d̄ymo thc assēpit clārē ut audīēt gētīb cōpēditoīū
lhō ē ut audīēt et q̄ audīēt gētīs hūdlūd et p̄dēcīnū dēi timōr
et dē disciplīna q̄ q̄rīsq̄ cōpēdīb ligatoīj De q̄bq̄
cōpēdīb Sapīa dīcāt hūdi fīli et nē abūīnab cōsīlūd meū
et mīs p̄dē tuū d cōpēdēb illīus et cēte p cōpēdēb illīus q̄ pterīt
onē fortunādīb Et ut soluēt a nodīb a vīnulīs p̄ozū filios dī
cīpīozq̄ sc̄ fidelēb cīuanos sp̄ūalēb suos apostolozū et martīrū
a nudeli mēchīnoē a gētībus et a regībus mozthficatoīj ut hīīs
vīnulīs solūt fidelūd cēte dīcē posset Dissūpuīsti vīnula mea
t sacrificabo hostīā laudis Ad hoc go de celo dīxīt assēpit ut hūd
lūd cīuanoq̄ gētibus audīēt et vīnula soluēt Sed ad q̄ ut dīnu
hēt in syon. hoc ē in cēte militāte nom dīnī et fidē cīn a quo

noiant² pnam Et laudet eius in ihrlm .i. laudemus z glorificabo
opa eius q̄ sut in ecclīa ihrlm sīc cant Ps phīte de q̄ dict gloriosa
dicta sut de te ciuitas dei Et hec ita audiret ut admirando profitent
In quo In docendo regem diuinū et populos ut seruiat dño hoc e
ut populus dulcaz gentil et regni diuisoz populoz conuertre sanat
an contritos fidei ihanoz fidelium ut fiunt dño deo suo De quo dic²
Dñe deū tuū adorabis et illi soli seruies Sed q̄ sacr² reddit
ei dna ultus sue cum e q̄ rndit ei Sb hoc rōdendo loq̄t dns
q̄d sapientibus z sibis oppriuntur Cui congruat responsio Dñe
cend cōmerā expedīt et detrempti regis z populi syon et ihrlm
quod aut hr⁹ dicit² respondat ei nō ad eos vide² posse proferri
q̄ plūaliter nouant² Et sacrdos q̄ hic respondit omnīb pro plu
ribus .i. tot² cant cīm q̄m xo vna est pro cunctis fidelibus opa
diuina omnd z corpus pro oībus membris cuius Rīq̄ndit mq̄
Dñe grām ei agendo q̄d dīscipule ad audire cū a vitulo solue
ad q̄ ad sui laudē nos exhortāt cū de magis ex varijs populis
adunius fidei seruitud egregie Dignatus est rndit ei non
uoce sī corde nō signū sed vita nō dna dīmitat sue sī vultus sue
salutet i fidei cīm dīmitate q̄ fidei via e ad patrā et e vultus q̄
vie q̄m prud nō macbit sī eius obscuritate cua cuabit claritas
glorie resplendit go cū dño Et q̄ dixit pauitate dextre me:
ex nulla m̄ rōne deo go orat dīcit d Deus meus nulla
m̄ pauitate et breuitate dextre mee hoc e q̄ dixi q̄ cant
macbit et tu nō ca usq; ab ad cōsummatione seculi et fac me
cognoscē et diligere attende q̄ breue et exiguum est hoc tempus
dnationis mee d cīne cōpatione tue Dño go ut adducat negotiū
tuū ut cito veniā ad regnū tuū beatitudīnē ut cito m̄ sed addi
ex mea ciuitate Et ideo ne remoreris me d dño dicit me:
ex hoc est ne sinas me inuocari a desiderio eternoz ut habeam
re requiem in dextro dicit meoz sīc dicit psentiū q̄ medij
priores et futuroz sut Cui olī diuidit sut et dispersi nō addat²
cīm Et me cito petro nō inuocari ad terrena q̄ terendo ad cīna
q̄ideo audiuis sut appetenda q̄d gencatōe et generatione a
mi tui sme sme sme prīt principio Diuinū Ergo nō sut dmi tui

Deliū xc qui speraūb me te nō deserūb eligunūb ad te nō
desperūb qui querūb te nō fugiūb te desideraūb nō reprimūb si
de te diffidentes me te cōsolaūb & qualiūs supplico ut mi
qui me p̄decessi psalmo confessus sū diffidenciā ūtutibus
ꝙc tua potenti ūtute largi dignicūb sobrium a multis oc̄is spūalib
letic ad quod nupe tradum suspiriūb dic. Quo quando oblitus
mei ab mi pe ab sc̄i tuoū mei Ad quo dixi mei ꝙc respecto ut oīo
mūb respectus sit deus oīb seruis suis Nā me tedet sc̄e ūiuere ūa
ordinē q̄ sc̄e uitam operūq; tuaq; ūtute. si ūtute tua consolari me meā tua iust
tua Ho est tuq; uerū ūtute tua pcuntē tibi uenia q̄ mi
sisti. Quando me pentē te nō me mea sed tua misericordia, id est me
mod tua & pentē nostrificat Dicto cū misericordia mea q̄ ꝙc mi
pēti stlo nō mediū ignis sic nā fructū ab me sumo Postq; ē
nō intres in mediū ūi famuli tui Ego cū nō sum dignus, veruū
amen ut filius tuus, si tū famulus tuus sum qui mea mendica ad te
fugiens q̄ de pace tua nō gem sumo intres mea mendicitate
dignāt nō ea uolo mitrac terā Intrā in mediū ūi ne duc̄ ius.
tua sua iactā de ea pessimū, probi p̄ppi sub dī Quod
quidē mei mediū rōnem de oc̄e de hūpuste me Non sic ego si
misericordia mea ora te nulla ꝙc puto Sima nō misericordiabit in conspectu
may oīb vnc̄ Amarsi quod se quib sua mendicitate oīb ho
mo mortalis corpe vnc̄ Non misericordiabit in conspectu quo mi
ora romulea hoīb videt in quibus nemo plane misericors mūdus est
in tuo mediō quātūlibz suis hoībus videat Deo paulo ait Nichil
mi cōscius sū si mo non misericordiatus sū vel intelligi pōt Non
misericordiabit in conspectu tuo id est mi tua cōpatio nō solū oīb
vnc̄ creaturis q̄ plus deo ē mo pro cui tuae nō pōt mi
tua conspectui creā aste nō mūda Nonq; misericordiā mea mendicitate
rigorose si mea pietas misericordiae age Sima psecutor ē inimicus
i. diabolus nec quisq; alius adiuuans, mām mea & humilia in tra
vitā mea Hoc est quātūm in se fuit creā ut relicta ignorāt &
tenebras sapeāt reliquant ritecta Colluctant me mo obscuris id ē
in pctis tenebris sunt mortuus seculi & sunt cetib pctis nō
spūaliter vnc̄ si secularit in pctis mortuc̄ Deo an xiatus ē sup
me spūs mea & in me turbatus ē cor meū Et cetera p̄ph̄ historie p̄sse nti
lecta sequūtur Restituā mi letitia sui & turbata p multiplicē ti
mea tēptationē letus fruī sum p spūalem dei consolationē Et
meū sui dicit antiqui sit dicit creatori ho me creaturis diue mi
cordia maxima mi ē spūalis delectatio & letic Vi sp̄tus est
memor sui dei & delectatus sum Nā solū in diebz creb scripturis

Tu sibilabo si cnā in rēa tuis ꝓpabilo te cēndi mūsibile dad
cōtemplatiōi sēm Nam nec dictata sēm. nec ōibus operibus tuis rī
sibi mundi tuq; medetur Nec sine ōnibus operibus artifice mū
di tuis creatore In rebus sibi creatis inabilem conditore Creatā
tua dē sīm nī manifestādi ut in arte cognoscere dānūcī Tuam aut
aplius invisibilia dei p ea q̄ facta sūt intellecta conspicim̄ sempiterna q̄q
virtus eius et divinitas Et ego Expandi manus mas ad te q̄ mea opa tua
cognoscam p via bona ꝑ rectā a te fiāt te me voluntate ꝓficiscāt bona
existant Dū et stans videns Expandi more manus meas ad te
tuq; ad bonorum largitore Et tua mei similitudo sine aqua
non sum ad te expandi manus corpis mei q̄ oēs vices ai Et multo q̄
mā mea a te derelicta est p similitudo tua sine aqua Dū dixi ad te
expandere mus libri si tl adhuc quis ipa scripta q̄q nesciens potes
cum doctore magistro Quod mihi tua sancta scripta sterilis et sitienti sine gre
tue plenissima fontis sereno nōpī In quo videbit expandi me dicto
dando plenius gre. q̄ sitiunt in terra mea Dū si aq̄ dat bibere
discipulis Defecit spūs meus a te tuis sterilis dulcedo Et tu p̄ ego. no a
me tuis facies tuam a me spūs mei deliquio dolo rab ō inscitio mi
ci defendo gre tue domū illuminatio Vide ō descende tabgnu la
men ego est me p̄sumā precor ei pro me Audita fac mihi mat mat
tua. fac mihi mat mat mea audita a ppetis manifesta mihi spūs
fac me mentis sensus ipa oculis facis audire Et ego fac mihi cor
tuo tra. quia mihi te ppauī Et in spauī spandui spē dñi
oibus mentibus cum mentibus ō me civitate Et ruit ruo sanabi
mihi iniq̄ tua Nolī fac mihi cram in qua ambulem ut sit lucē
na pedibus meis vbi tuo ad te ambulandi in via mea dato
tuo mihi q̄ ad te aqua tua a pte luminis defecit ocbo mihi
Et qui illuminabo eum ignis accendit me lucē mihi Ad te tuq; mo
ōte levauī animā meā Et in Cripe me de inimicis meis Deus ad
te confugi ~~ad deū protector~~ contemplando et postponendo lucē
tua fi ad te confugi q̄rendo et postulando cum Deo cripe me de
inimicis meis sci diabolo ministris eius qui tepuit ut abulem
in tenebris ruit ab eis eripias me Doce me facē voluntate tuā.
q̄ tu es deus meus Doce me facē voluntate meā non tuā q̄ sic deficiēs
me deus meus dirige te deserā ego doce q̄ deus meus es tu ad
alium recurrere si alium haberē creatore q̄ te solus es deus meus
Ego doce me ut magis meus Et quod optimū faciēs q̄ spūs tuus bo
nus deducat me me terram rectā Ante q̄ sup̄ me maria
et undas tuas contemplacōe tua et mea opum delectatus sim Ne
magnitudo contemplationis obtollat me. ne superba fiat lectio
mea. lectus mentis tēstimonia fida pro testatū ductor ad gaudia

Jam enī plene spō ꝙ spūs mꝰ malis nō pdūcꝫ me in trā
p̄cessū mōtis ne in pena. Ut nus spūs tuꝰ bonꝰ deducet
me in trā recti ut sit electus gaudiꝰ de pena dñi. porro
mea sit mētra vnctēnū. Ut gl̄a nō ꝙ ꝑ mā sit ꝑ nōm tuū
vnifica mihi me in gl̄a tua ego enī nec ordi ꝙ ꝑ nūc me
nūm si tu nec vnifica ꝙ ꝑ nōm tuū. Jesꝰ dñe ihesꝰ xp̄e
ꝑ tuū salvator ut rēnūbus tui implear. Tu cā mī ihesꝰ
nec vnifica do salnalis. Ut sic. Ducā de ꝑbula de hug
scrutandū meam in mā tua nūmicate mea. Disp deb ni
mios meos. Tuos etā inimicos tuos meos dixerūm ꝙ mi
nec sic tuo dñe mea ꝑ nūm. se ꝑsequūt. et gl̄ā meā
tui. Cu et nō mī salute mea. Ait tuo duce. Non nobis dñe
nō nobis si nō tuo da gl̄am. Hanc mā gl̄ā salum
nec aduersando mi ne regna. Nō confundet ꝑ sub di. Ut
pdā oēs qui ꝑbulant ania mea sti. dra lia. et oēs obstratos
Ut mitto p̄d me ꝑbulantes. qm ego hug tuꝰ sum. Ad te
mi mea ꝑbula de ie nec sicut hug ihūs et vasillus dnī
ut ad dñm. Ut ego hug psalmū alios. et psalmo. pmū
sm̄ letā et spūalis letica. vltā. ꝑ salutaris pmē. atrista
finalis opa. Nō qui ꝑ pmā afflict tandem. Ad Consola
tionē hic letsanc nt ania mea

Dā ego dñe mī hos quos psalmos pmālis nouit ra pe
mtentib; i psallendos ē pdūcat tā digne. et deuste
nō sor. oē. sī ordē penitēdo psalle ut ꝑ dīstatione
pmē salutaris. vltatione dsepi valam. letice spūalis ut
salutarē pmā tā. ꝑ spūalem letiā. vltā. Diam. Spūs
tuꝰ bonꝰ deducꝫ me in trā. Da mī ho septenariū pmē psal
mo. ē in ecclīā. septēnariū mortaliū pmā. ē auxilia
mī. ad septēnariū. virtutū principaliū. Ad septēnariū donoꝝ spī
tualiū. Ad septēnariū bitudinū. Ad septēnariū petitionū. m
oroē. dnica oratōis. Da mī dñe m hoc. nec dīa. ps psalmo
tidiem pene. doloꝝ culpe. ꝑ. vene. mortalis. mūdne. de
fideū. ecclīe. pūe. diffidentia. ꝑ. virtutis. ē. dnica. Denq
spūalis letica. De hoc enī septenario me malū. affectū. principa
rū. in ho septenario denotoꝝ psalmoꝝ. Hūs septem affectibus
quasi septem scalis pmē gradibus ad dram pūe ecclīe. ascendi
mē finalis deducē. et felicit. ascendē. et tenū habitac. ꝑ. et
nac. Tu miserere mī ꝑ. Ostac. Dignet. Cū vnis. et regnat. dñs
in scula. scul. oꝝ. Amen. De mā dñi. Patris. ble. soi. sup
no. vo. Job. Egredietur. nat. Sathan. a facie dñi. Et. Impb. ho. sub
vulnerā. sup. viz. Et tu bone vir. vilnera. si. mīs. gratī. reflectens